

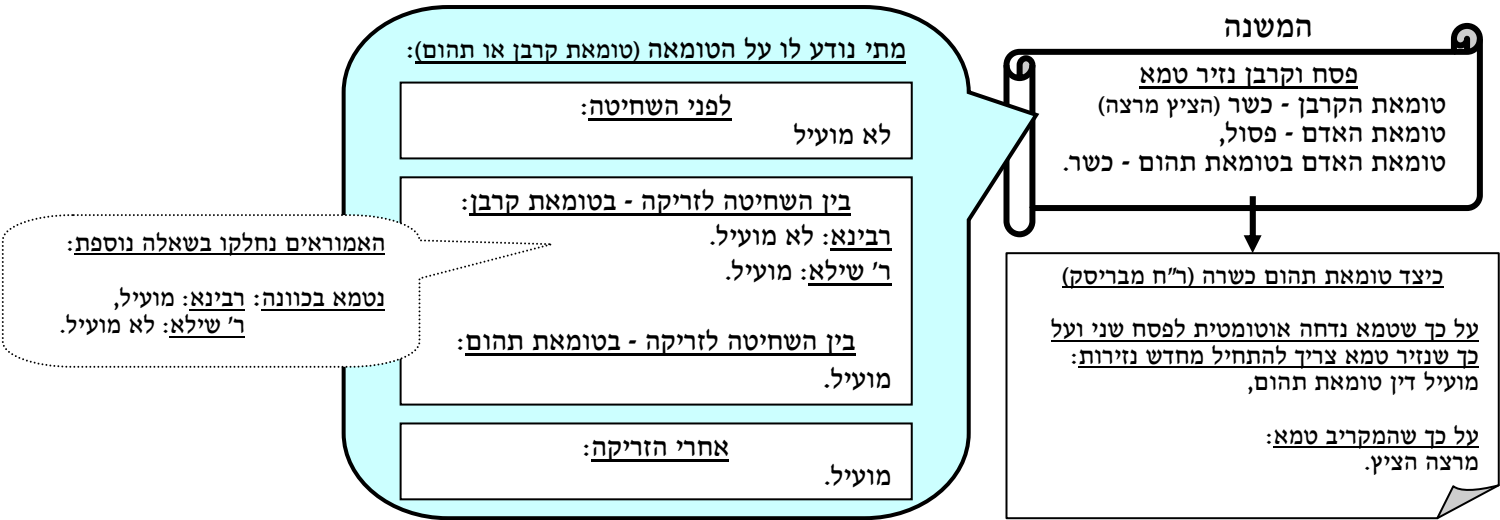
פסחים פ: (המשנה) עד פא: (המשנה)

ביאורי מושגים

מקצת היום ככולו - התורה קבעה לגבי יום הספירה האחרון של זב וזבה (זב שראה 2 ראיות ומעלה וכן זבה שראתה 3 ימים ומעלה צריכים לספור 7 ימים נקיים. זבה שראתה יום או יומיים צריכה לספור יום נקי אחד) שמספיק לספור מקצת יום נקי, לטבול ולהיטהר.

חכמים נחלקו מה יהיה הדין אם הזב או הזבה ראו אחרי הטבילה. האם הטבילה הועילה ואנו מתייחסים לראיה כראיה חדשה (ר' יוסי) או שזה פוגע רטרואקטיבית במקצת היום הנקי ומגלה לנו למפרע שהיום טמא והטבילה לא הועילה (חכמים). ר' יוסי מודה שהפסק שלו בעייתי מבחינה מציאותית ולכן מדרבנן הראיה מטמאת למפרע.

טומאת תהום - התורה קבעה שטומאת מת שאף אדם לא יודע עליה לא נחשבת טומאה לעניין הקרבת פסח וטומאת נזיר (כמובן שלגבי התחומים האחרים - תרומה, טומאת מקדש וכיו"ב הוא נחשב טמא)

מקור דין פטור טומאת תהום:

הלכה למשה מסיני

האמוראים מצאו אסמכתא לדין זה:

לגבי נזיר:

ר' אלעזר: 'זכי ימות מת עליו' - רק כשהנזיר יודע על הטומאה היא פוגעת בנזירות

לגבי פסח:

ר' יוחנן: 'בדרך רחוקה לכם' - רק כאשר אתם יודעים שאתם רחוקים או טמאים אתם נדחים לפסח שני,

יש לקיש: 'דרך' - כפי שדרך היא גלויה כך כדי שטומאה תדחה לפסח שני עליה להיות גלויה

הבעיה בשיטת ר' יוסי (עיון גם בביאור מושגים)

ההלכה:

זב נהיה זב אחרי שראה שלוש פעמים (גם אם זה באותו יום) זבה נהיית זבה גדולה (שצריכה לספור 7 ימים נקיים) רק אחרי שראתה שלושה ימים רצופים. אבל זבה שראתה יום או יומיים עליה לשמור יום נקי אחד ולטבול ולהטהר.

שיטת ר' יוסי:

ר' יוסי טוען שניתן לספור את מקצת היום הנקי ואז גם אם רואים אחרי כך זה נחשב ראיה חדשה.

הבעיה:

אם כך איך יש זבה גדולה. גם אם היא ראתה יום אחד היא תספור דקה טהורה ביום השני וגם אם היא תראה אחרי כן היא תחשיב זאת כראיה חדשה. איך יש מצב שאישה תראה שלושה ימים?

הפתרון:

מדובר כשהאישה רואה שלושה ימים ברצף, או אפילו אם היא רואה מיד בבין השמשות עוד לפני שהיא הספיקה לשמור דקה נקיה.